

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-01785
Otsuse kuupäev 03.06.2025
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Baltic Parking OÜ (14979179)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühistamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija parkis 24.01.2025 parkimisalal BP11, Punane 16B ja 16C.

Parklas on ette nähtud 2h tasuta parkimist, kui tarbija fikseerib parkimise aja alguse parkimiskioskis.

Tarbijal oli parkimise algusaeg fikseeritud parkimiskellaga ning auto registreeritud parkimiskioskis. Kaupleja määras sõidukile leppetrahvi parkimislepingu tingimuste rikkumise eest. Trahvi suurus 49 eurot, hiljemalt 31.01.2025 tasumisel 29 eurot.

Tarbija vaidlustas trahvi.

Tarbija leiab, et parkimine aadressil Punane 14a ja 16b eksitab juhte teadlikult selgete viitade puudumise tõttu. Parkimisalad on pikisuunas jagatud, kuid parempoolse ala kuuluvus ja parkimise registreerimise õige viis pole selgelt määratletud. Selle segaduse tõttu registreerivad paljud juhid oma parkimisaja Punane 14a hoones, teadmata, et tegelik registreerimisautomaat nende kohtade jaoks asub Punane 16b hoones.

Kaupleja seisukoht:

Leppetrahvi väljastamine oli õigustatud.

Tarbija väide, et kaupleja ei ole esitanud piisavalt teavet parkimiskioskite asukoha kohta, ei vasta

tõele.

Parkimiskioskid asuvad kõigi kaubanduspindade sissepääsude juures.

Komisjoni põhjendus:

Tarbija parkis sõiduki kaupleja tasulise parkimise alale, kuid registreeris sõiduki parkimise, komisjonile esitatud avalduse kohaselt, vales registreerimiskioskis. Kuivõrd tarbija oli parkinud sõiduki ekslikult vales kioskis, määras kaupleja tarbijale parkimislepingu tingimuste rikkumise eest trahvi, millele tarbija vaidleb vastu.

Komisjon on tutvunud poolte esitatud seisukohtade ning uurinud tõendeid ja jõudnud järeldusele, et tarbija avaldus ei kuulu rahuldamisele. Oma seisukohta põhjendab komisjon alljärgnevalt.

Komisjon peab veenvaks, et tarbija registreeris sõiduki parkimise vales kioskis ning ühtlasi peab komisjon veenvaks, et tarbija ei mõistnud piisavalt selgelt parkimistsoonide tähendust. Teisalt ei ole komisjonil võimalik avaldust rahuldada üksnes seetõttu, et tarbija ei ole üksikasjalikult end kurssi viinud liikluskorraldusvahendite tähendusega, mis on osa liikluskultuurist ning liikluses sõidukiga osalemise eelduseks.

Vastavalt majandus- ja kommunikatsiooniministri 22.02.2011 määrusele nr 12 „Liiklusmärkide ja teemärgiste tähendused ning nõuded fooridele“ § 10 lg-le 1 kehtestab märk 38 märgil näidatud liikluskorra kogu alal ja lõike 2 kohaselt märgiga 38 kehtestatud liikluskorra lõpetab märk 39. Tasulise parkimise alasse sisenenud mootorsõiduki juhil tuleb parkimisel liiklusmärkidega arvestada. Majandus- ja kommunikatsiooniministri 27.06.2011 määruse nr 58 „Mootorsõidukijuhi teadmiste, oskuste ja käitumise liiklusalased kvalifikatsiooninõuded“ § 2 punkti 1 kohaselt peab juht teadma liiklusreegleid – eelkõige liiklusmärke, teemärgiseid ja märguandeid. Kuivõrd vaidlusalune piirkond on mõjualamärgiga tähistatud, siis ei ole mõjuala sees iga üksiku parkimisplatsi osa või parkimiskoha tähistamine tasulist parkimist tähistava liiklusmärgiga vajalik, mõjualamärk kehtib kogu piirkonna kohta. Õigusaktidest ei tulene nõuet, et tasulise parkimise alasse kuuluvatele platsi osadele või parkimiskohtadele tuleks igale poole välja panna tasulist parkimisala tähistavad täiendavad liikluskorraldusvahendid. Ka kohtupraktikas on leitud, et puudub kohustus tasulise parkimise ala sisse paigutada täiendavaid tasulist parkimist reguleerivaid liikluskorraldusvahendeid. Vastasel juhul muutuks mõjuala märgi kasutamine sisutuks (vt Tallinna Ringkonnakohtu 19.12.2013 kohtuotsus asjas nr 3-12-755). Tarbija ei ole mõjuala kehtivust reguleerivate liikluskorraldusvahendite tähendusega kursis. Komisjonile esitatud fotode pinnalt on tuvastatav, et mõjuala märk, mille ülaosas on märgitud „ALA“ asub parkimisalasse sissesõidu kõrval. Järelikult kehtib märgil osundatud mõjuala kogu parkimisplatsi ulatuses ja igas suunas, v.a seal, kus on mõjuala lõpetav liikluskorraldusvahend või sarnane liikluskorraldusvahend, mis tähistab muud tasulist parkimisala teise tsooni kohta konkreetset muus suunas või alal. Praegusel juhul paiknes parkimisala sissepääsu juures lisanduva (teise) tsooni mõjuala tähistav märk tarbija sõiduki parkimiskohast vasakul, märgil oli lisatahvel, millel on kujutatud nool ja mäрге „10 m“. Selline lisatahvel osundas, et tasulise parkimise ala sees on omakorda teine tasuline parkimistsoon vastavalt lisateatetahvlile (algas märgist ja laienes 10 m ulatuses märgil näidatud noole suunas). Kõnealune märk aga ei muuda parklasse sissesõidu ääres paikneval märgil märgitud mõjuala kehtivust üheski muus suunas, kui tarbija sõidukist vasakule jäänud märgil osundatud suunas.

Komisjon nõustub kauplejaga, et tähelepanelik juht peab tundma liikluskorraldusvahendite ja lisatahvlite tähendust. Komisjon on enda praktikas parkimisvaidlustes korduvalt rõhutanud, et liikleja peab teadma ja tundma liiklusreegleid – eelkõige liikluskorraldusvahendite tähendust (vt 22.04.2025 otsus nr 19-1/25-02682-001; 19.03.2025 otsus nr 19-1/24-17238-001, 30.01.2025 otsus nr 19-1/24-14670-001). Mootorsõiduki juhi hoolsuskohustus hõlmab ka kohustust veenduda millisesse tsooni juht sõiduki parkis. Tarbija on tõstatanud küsimuse, kuidas juht peaks parkimisalast aru saama, viidates segasele parkimiskorraldusele. Komisjon ei ole tuvastanud, et parkimisala oleks reguleeritud selliste liikluskorraldusvahenditega, mille tundmise kohustus juhtimisõigust omaval isikul mingil põhjusel puudub või mis oleks äärmiselt ebatavaline või praktiliselt vähelevinud. Järelikult tuleb tarbijal näidata üles liikluses senisest suuremat tähelepanelikkust. Vaidlusalusel parkimisplatsil ei ole komisjon tuvastanud ka nn liikluskorraldusvahendite reostust, kus liikluskorraldusvahendeid oleks paigutatud ülemäära palju ning kus infotulvas ei ole objektiivselt mõistetav, millise ala või suuna osas mingi liikluskorraldusvahend kehtib. Parkimiskorraldus on kõnealusel platsil olemuselt lihtne ja selge, kuid see eeldab liikluskorraldusvahendite tundmist. Kaupleja on esitanud menetlusse fotod, millelt nähtub kioskis parkimist registreerides tsooni kirjeldus. Tähelepanelik tarbija pidanuks mõistma, millisesse tsooni ta sõiduki registreerib.

Parkides sõiduki parklasse, nõustub sõidukijuht parkimistingimustega. Riigikohus on leidnud, et parkimiseks tasulisel parkimisalal sõlmitud leping vastab üürilepingu tunnustele VÕS § 271 mõttes (RKTko 3-2-1-82-16, p 22). Parkimistingimuste p-i 7 kohaselt kohustub sõiduki kasutaja tasuma parkimiskorraldajale leppetrahvi kuni 50 eurot. Parkimistingimused on lepingu osana tüüptingimused. Tüüptingimuseks loetakse lepingutingimust, mis on eelnevalt välja töötatud tüüplepingutes kasutamiseks või mida lepingupooled muul põhjusel ei ole eraldi läbi rääkinud ja mida tüüptingimust kasutav lepingupool (tingimuse kasutaja) kasutab teise lepingupole suhtes, kes ei ole seepärast võimeline mõjutama tingimuse sisu (VÕS § 35 lg 1). Tüüptingimused on saanud praegusel juhul lepingu osaks. Tüüptingimused on lepingu osaks, kui tingimuse kasutaja enne lepingu sõlmimist või sõlmimise ajal neile kui lepinguosale selgelt viitas ja teisel lepingupolel oli võimalus nende sisust teada saada (vt ka Riigikohtu tsiviilkolleegiumi 23.03.2011.a otsus asjas nr 3-2-1-2-11, p 13). Tüüptingimused on lepingu osaks ka siis, kui lepingu sõlmimise viisist tulenevalt võis nende olemasolu eeldada ja teisel lepingupolel oli võimalus nende sisust teada saada. Komisjon ei ole tuvastanud leppetrahvi nõudeõiguse aluseks oleva tüüptingimuse tühisust, sh et teine lepingupool peab oma kohustuse rikkumise korral maksma tingimuse kasutajale ebamõistlikult suurt leppetrahvi (VÕS § 42 lg 1 p 5).

Leppetrahv on lepingus ettenähtud lepingut rikkunud lepingupole kohustus maksta kahjustatud lepingupolele lepingus määratud rahasumma (VÕS § 158 lg 1). Pooled on leppetrahvis leppinud kokku kaupleja tüüptingimustes. Leppetrahvi vähendamise aluseid komisjoni hinnangul ei esine.

Kuivõrd leping võidakse sõlmida kaupleja ja parkija vahel vaidlusalusel parkimisalal mõlemas asjassepuutuvas tsoonis, siis analüüsis komisjon tarbija avalduses taotletu kontrollimiseks, kas tarbija ja kaupleja vaheline tehing on tühistatav. Kui tarbija registreeris parkimise vales tsoonis, arvates omandama kaheks tunniks tasuta parkimise õiguse, tegi tarbija tehingu eksimuses TsÜS § 92 lg 1 mõttes. Eksimus on ebaõige ettekujutus tegelikest asjaoludest. TsÜS § 92 lg 5 kohaselt ei või aga tehingu teinud isik tehingut tühistada, kui ta vastavalt tehingu tegemise asjaoludele ja tehingu sisule kandis eksimuse riisikot. Eksimuse riisiko kandmise hindamisel tuleb arvestada, kas lisaks teise poole teavitamiskohustusele lasus ka eksinud poolel endal kohustus teavet hankida (vt RKTko 13.04.2016, 3-2-1-9-16, p 40; 19.10.2005, 3-2-1-93-05, p 17). Komisjon leiab, et

eksimuse riisikot kandis tarbija, kes ei olnud piisavalt tähelepanelik, mis tõi kaasa lepingurikkumise ning leppetrahvi tasumise kohustuse.

Lähtudes ülaltoodust jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/